

[Ministeren for kulturelle anliggender]

hovedfagbibliotekers ressourcer prioriteres i forhold til hinanden indbyrdes og ikke hver for sig i forhold til eller inden for rammerne af meget forskellige uddannelsesinstitutioner.

I vort lovforslag ligger der også et ikke ubetydeligt beløb til afhjælpning af det efterslæb, der er opstået i forskningsbibliotekernes serviceniveau i de senere år. Der er altså ikke tale om nogen risiko for forskningsbibliotekernes ressourcefordeling.

Ganske få bemærkninger til nogle af indlæggene. Fru Eva Møller talte meget sarkastisk om spareproblemet og om forbruget i dette lovforslag. Jeg kan da sige, at jeg ville have ønsket, at vore økonomiske ressourcer var langt rigeligere, således at vi med større frihed kunne forbedre servicen inden for – ganske rigtigt – formentlig det bedste bibliotekssystem, man kender i noget land. Men til fru Eva Møller kan jeg sige, at der ligger ganske klare økonomiske rammer for de serviceforbedringer, som lovforslaget bringer, nemlig en forøgelse af den kommunale budgetramme med 25 mill. kr. det første år, derefter 45 mill. kr. og derefter 65 mill. kr. Det er ikke noget, der trækkes ned over hovedet på kommunerne. Det er noget, der i detaljer forhandles med Kommunernes Landsforening. Det siger sig selv, at niveauet for de forbedringer, vi foreslår på disse fire områder, som har været omtalt, må begrænses af de rammer, der her er tale om. Det vil også ske, og det vil ske i tæt samarbejde med Kommunernes Landsforening.

Hr. Brøndsteds væsentligste tankegang har jeg nok besvaret i mit første, almene indlæg, og jeg tror i øvrigt kun, det er enkelte ting, jeg herudover skal omtale.

Fru Ingerlise Koefoed bad mig bekræfte, at det udvalg, der arbejder med blindes og svagtseendes biblioteksbetjening, vil være færdigt og vil have afgivet betænkning, således at dette område vil kunne blive endeligt behandlet i lovforslaget. Det er hermed bekræftet.

Jeg kan også sige til fru Ingerlise Koefoed, at ud over de bemærkninger, som findes til biblioteksloven om skolebibliotekerne, vil det jo ved overgangen til folkeskoleloven være undervisningsministeren, der ved en bekendtgørelse skal specificere disse forhold.

Over for hr. Arne Melchior vil jeg godt, ligesom fru Ingerlise Koefoed gjorde det, meget beklage, at hr. Arne Melchior nævner

Bodil Koch og drager hele det levende incitament, som hun var for det kulturelle liv, ind i en sammenhæng, der skal tage sig sådan ud, at hun sandelig ikke ønskede at luske kultur ind ad bagdøren i vore biblioteker. Hun ville lukke dørene op, kan jeg forsikre hr. Arne Melchior for, hvis hun havde været iblandt os i dag.

Til hr. Larsen-Ledet vil jeg sige, at jeg har i min fremsættelsestale et afsnit, som bestemt gør det klart, at jeg ikke opfatter folkettinget som et ekspeditionskontor. Jeg skriver:

»Ifølge forslaget skal loven træde i kraft den 1. januar 1983. Jeg er dog opmærksom på, at den grundige udvalgsbehandling, som må være et naturligt ønske for en så omfattende lov, hvorom vi ved at der er mange forskellige meninger og mange, der ønsker at udtale sig, kan betyde, at lovforslaget ikke kan færdigbehandles i denne samling.«

Det siger sig selv, at jeg ikke mindre end ordførerne er interesseret i en omhyggelig udvalgsbehandling af dette lovforslag. Det er helt klart med de mange aspekter, lovforslaget omfatter, at der vil være en række punkter, som skal drøftes. Spørgsmålet om forskningsbibliotekernes ressort og administration er helt klart gjort til et hovedpunkt i debatten her i dag, og det er klart, at det må drøftes omhyggeligt i udvalget. Jeg er overbevist om, at når udvalget kommer i gang, vil der være en lang række andre spørgsmål. Jeg kan i hvert tilfælde tilsige al tænkelig samarbejdsvilje fra kulturministeriets side. Vi er forbedret på, at der vil komme mange spørgsmål, og vi er parat til at besvare dem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ministeren påstod, at jeg skulle have lagt Bodil Koch de ord i munden, at hun ikke ville være med til at luske kultur ind ad bagvejen i bibliotekerne. Dette ville have været en meningsløs udtalelse, og alene af den grund kan Bodil Koch selvfølgelig ikke have udtalt det. Sagt i al beskedenhed kunne jeg heller ikke finde på at sige, at man ikke skal luske kultur ind ad bagdøren i bibliotekerne. Det ville være meningsløst at sige noget sådant. Det, jeg sagde, var, at Bodil Koch havde taget afstand fra at lave kulturhuse. Det var det, jeg sagde. Et kulturhus er noget helt andet – det behøver i hvert fald ikke at være